

Ікбал Тонсе Хавалдар, Бхарат Кумар Мехер, Пуджа Кумарі, Сантош Кумар

Моделювання впливу коефіцієнтів достатності капіталу, збитків та ефективності на рентабельність активів та рентабельність власного капіталу банків під час COVID-19

Метою дослідження є визначення впливу коефіцієнта достатності капіталу, коефіцієнта втрат по кредитах і коефіцієнта ефективності на два значущі коефіцієнти прибутковості, а саме рентабельність активів (ROA) і рентабельність власного капіталу (ROE), під час пандемії. Для моделювання впливу достатності капіталу, кредитних втрат і коефіцієнта ефективності на ROA та ROE індійських банків використано регресію панельних даних. На основі аналізу результатів тесту Хаусмана та р-значень розроблено відповідну модель. Виявлено, що коефіцієнт достатності капіталу (CAR) зі значенням $-0,664$, CET1 зі значенням $1,83$ та коефіцієнт ефективності зі значенням $1,825$ суттєво вплинули на рентабельність активів, оскільки їх р-значення є меншим за $0,05$. Однак прийняті співвідношення між CAR та ROA, коефіцієнтом ефективності та ROA були оберненими, але значимими. Резерв на покриття безнадійних позик (PCL) не вплинув суттєво на ROA під час пандемії і, отже, не враховувався під час формування моделі. Знову ж таки, залежною змінною є рентабельність власного капіталу, за винятком CAR. Інші коефіцієнти, тобто CET1, коефіцієнт ефективності та PCL, мають неприйнятні, і навіть не значущі, кореляції, оскільки їх значення p менше, ніж $0,05$.

Ключові слова: панельна регресія, COVID-19, коефіцієнт достатності капіталу (CAR), рентабельність активів (ROA), рентабельність власного капіталу (ROE), збитки за кредитами

Класифікація JEL: C32, C33, C34, C30

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International license, що дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії за умови наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.